

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9287 van 11 december 2012
in de zaak A. 207.084/XIV-34.680**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Bollen
 kantoor houdend te 3200 Aarschot
 Schalunevest 6A/0
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 november 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 89.990 van 18 oktober 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 28 november 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Daargelaten de vraag of artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951,

rechtstreekse werking heeft in het Belgische recht, laat de verzoeker na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. De verzoeker toont evenmin aan op welke wijze het bestreden arrest artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) zou hebben geschonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Met zijn algemene bewering dat “de motivering van de beslissing geen gewag maakt van een geïndividualiseerde beweegreden” gaat de verzoeker volledig voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op omstandig gemotiveerde wijze besluit tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas en stelt dat “voormelde vaststellingen volstaan in het kader van de devolutieve werking van het beroep om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas”. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

2. Zoals bij de behandeling van het eerste middel reeds is gesteld, spreekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen jurisdictionele beslissingen uit waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, te dezen de zorgvuldigheidsplicht en het rechtzekerheidsbeginsel, niet van toepassing zijn. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf december tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams